

Z A P I S N I K

sa XXIII sjednice Skupštine opštine Banja Luka održane 8. februara 1965. godine

Sjednica počinje u 9 časova.

Sjednici presjedava predsjednik Skupštine opštine Popović Milorad.

Zapisnik vodi službenik Skupštine opštine Čadjenović Zorka.

Konstatuje se da sjednici prisustvuje 76 odbornika, dok je odsutno 24 odbornika.

Za današnju sjednicu izostanke su pravdali odbornici: Babić Živko, Djonović Svjetlana, Glamočak Dušan, Halilović Habiba, Maksimović Novak, Obralić Esad, Davidović Milena, Maćanović Nikola, Regodić Bratoljub, Zečević Fuad, Kovačević Milivoj, Černi Vladimir, Pucar Milan i Cetojević Rada.

Nisu pravdali odsutnost odbornici: Blagojević Dragomir, Djubo Ahmet, Majstorović Anto, Vulić Mićo, Benda Mihajla, Cupać Vojo, Kaljević Milutin, Kreško Vera, Medić Husein i Pranjčić Anto.

Pošto sjednici prisustvuje nadpolovična većina odbornika, predsjedavajući konstatuje da se mogu donositi pravovaljani zaključci, pa predlaže

D N E V N I R E D

1. Razmatranje analize o izvršenju društvenog plana Opštine Banja Luka za 1964. godinu i o smjernicama za 1965. godinu.

2. Diskusija o prednacrtu Rezolucije Skupštine SFRJ o stanbenoj izgradnji.

3. Prijedlog odluke o utvrđjivanju izbornih jedinica zborova radnih ljudi i broja odbornika Vijeća radnih zajednica Skupštine opštine, koji se biraju u pojedinim izbornim jedinicama.

4. Utvrđjivanje programa održavanja kandidacionih zborova birača za izbor odbornika Skupštine opštine Banja Luka i poslanika Skupštine SRBiH.

Predloženi dnevni red jednoglasno je usvojen.

Po prvoj tački dnevnog reda izvještaj je podnio direktor Zavoda za društveni razvoj, unapredjenje privrede, plan i statistiku Medić Rade.

Predsjednik SO Popović Milorad smatra, da se na današnjoj sjednici trebaju ocijeniti i sagledati smetnje koje su se javljale u 1964. godini, da se one otklone i da se daju smjernice za izradu plana za 1965. godinu, te da odbornici sa svojim prijedlozima pomognu da se dođe do što boljeg i realnijeg plana. Predla-

že, da se podvrgne kritici sve ono što bi smetalo dovodjenju do, što savršenijeg plana.

Odbornik Muhurdarević Avdo smatra, da je u prošloj godini privreda komune napredovala, te da bi u ovoj godini trebalo nastojati da zacrtani planovi budu odraz naše stvarnosti, te da se u ovoj godini ne bi ponovilo da se planovi ne realizuju. Iznosi, da treba izbjegavati preorijentaciju u toku godine i mijenjanje plana te vršiti nerealna planiranja, što je slučaj u Tvornici "Rudi Čajavec", gdje je planirano 15.000 televizora, a realizirano samo 7.000, a još uz to sa tim istim planom ide se i ove godine, a da je teško na koga ubjediti da su na podbacivanje izvršenja plana uticali objektivni razlozi. Iznosi, da je isti slučaj sa podbacivanjem u izvršenju plana bio i kod proizvodnje rezane građje i kod realizacije muške obuće. Smatra, da treba sagledati ono što je subjektivno i što dovodi do podbacivanja u izvršenju plana i zapitati se šta je uticalo da se i u komunalnoj djelatnosti podbacilo sa izvršenjem. Nadalje iznosi da veliki broj planiranih proizvoda nije proizveden, te da treba tražiti razloge tome. Po pitanju ličnih dohodaka smatra, da još uvijek postoje velike disproporcije kod pojedinih grana privrede, te da su radnici jednog preduzeća duplo bolje plaćeni, nego radnici drugog, pa da bi trebalo po tom pitanju izaći pred Skupštinu opštine sa jednom opširnijom i studioznijom analizom u kojoj bi se naročito obradio porast ličnih dohodaka najnižih slojeva.

Poslanik Skupštine SRBiH Kovačević Franjo smatra, da će proizvodnja građevinskog materijala u ovoj godini podbaciti ako se uzme tempo stambene izgradnje iz 1964. godine, a ako bi se govorilo ma o kakvom povećanju te izgradnje, kako se planira, materijala uopšte biti neće. Iznosi, da se u prošloj godini mjesecima čekalo na dasku, cimenat i slično, te da bi sve snage trebalo uložiti u tom pravcu, da se obezbjedi reprodukcioni materijal.

Odbornik Basarić Branko iznosi, da je dobra primjedba u pogledu neizvršenja planiranja za 1964. godinu, ali kad se govori i upoređuje 1963. godina sa 1964. godinom u preduzeću "Rudi Čajavec", povećanje proizvodnje je 100 : 200, a povećanje produktivnosti iznosi 25%, dok u svim ostalim preduzećima prosjek iznosi 14%. Mišljenja je, da kada se govori o planiranju da se treba drukčije diskutovati, jer dok je govoreno o planu za 1964. godinu iz uprave se insistiralo da se planira što više, pa makar se plan i neizvršio. Mišljenja je, da Skupština opštine ima vrlo slabu predstavu o stanju u mnogim privrednim organizacijama, te se češće puta zatvaraju oči pred stvarnošću. Mišljenja je, da se u preduzeću "Rudi Čajavec" u 1964. godini postiglo mnogo i da se to neće postići u 1965. godini. Iznosi, da se sada još uvijek radi sa ranije nabavljenim materijalom, a da se novog materijala nije nabavljalo, jer za to nema sredstava. Nadalje iznosi, da je u ovoj fabrici u opadanju broj tehničara i inženjera, a u porastu nekvalifikovani radnici. Treba postaviti pitanje zašto se javlja ~~st~~ fluktuacija tih kadrova, a kad se diskutuje težište se baca na to da li su podignute plate nekvalifikovanim radnicima, te podizanje plata radnicima bez kvalifikacija ili sa nižim kvalifikacijama, a ne povećanje plata inženjerima i tehničarima dovodi do toga, da nam najbolji stručnjaci odlaze u Beograd i Zagreb, jer su im tamo plate duplo veće. Mišljenja je, da se u mnoge probleme ne ulazi

nego se samo načelno sagledavaju, pa da bi trebalo postaviti pitanje da li je "Rudi Čajavec" sposoban da realizira ono što se od njega zahtjeva, jer se u fabrici u posljednje vrijeme diskutuje o tome da Skupštini opštine treba predložiti činjenicu da se može desiti da se iz ove fabrike otpusti 500 do 600 ljudi. Iznosi, da se u 1964. godini, iako je došlo do podbačaja izvršenja plana proizvodnje televizora, povećao plan proizvodnje nekih drugih proizvoda. Objašnjava da je preduzeće "Rudi Čajavec" 64 stana dalo ljudima koji ne rade u ovoj fabrici i da se Opština obavezala da će dati 94 miliona dinara za 4 godine za te stanove, ali da po tom sporazumu Opština do sada nije ništa učinila, niti je dala ni jednog dinara. Predlaže, da se u buduće sagledaju problemi i drugih privrednih organizacija, a ne samo preduzeća "Vitaminke", jer ih ima koja materijalno vrlo slabo stoje i bore se sa mnogim teškoćama, te da "Rudi Čajavec" ne podleže posebnom tretmanu nego da se drugi tretman primjeni na sve privredne organizacije.

Direktor Tvornice Koža Puvačić Velimir, iznosi da je situacija ove tvornice vrlo teška, i da su preduzete mjere i od Opštinske skupštine i od Privredne komore da se ovoj privrednoj organizaciji pomogne. Iznosi, da teškoća leži u tome, što nisu uskladjene cijene sirove kože sa proizvodima i što u ovoj grani nema dovoljno stručnih kadrova. Mišljenja je, da je vrlo rano došlo do fuzije između banjalučke tvornice i Prnjavora i Kotor Varoša, jer da ta dva pogona banjalučkoj tvornici stvaraju velike teškoće, te da banjalučki radnici žele raskidanje te fuzije, a nadležni sa tim raskidom otežu i neće da ga odobre. Iznosi, da Tvornica kože u Banja Luci ukoliko bi poslovala kao samostalna ima uslova da se razvije, jer saradjuje sa najjačim partnerima u zemlji i u inostranstvu, dok pogoni u Prnjavoru i Kotor Varošu, tek pokušavaju da nadju svoje mjesto. Iznosi, da su preduzete mjere za sredjivanje prilika i za otvaranje posebnih žiro računa, ali se to kod Privrednog suda ne može legalizovati, te se dolazi u položaj da kod jednog pogona vlada mišljenje da taj pogon vuče na svojim leđima drugi pogon, a da nema dokumentacije iz koje bi se vidjelo ko kome predstavlja teret. Predlaže da Skupština opštine razmotri ovaj problem i da i banjalučka tvornica i oba pogona žele da se razdvoje, ali svi uvijeno o tome govore i neće da budu prvi koji otvoreno to zahtjevaju.

Direktor Tvornice celuloze Maglajlić Ibro smatra, da treba provjeriti realnost plana, jer na to upućuje plan 1964. godine, gdje u mnogim privrednim organizacijama nije došlo do nje gove realizacije. Iznosi, da je Tvornica celuloze ušla sa većim programom, jer se nada da će neke pogone pustiti u rad 5 mjeseci prije roka, jer da Tvornicu na to tjera tržišna situacija. Iznosi, da je u 1963. godini manje proizvedeno nego u 1964. godini, ali da usljed poskupljenja materijala dolazi do velikih teškoća, jer da cijene proizvoda ne pokrivaju cijenu sirovina, te da je neizvjesno šta će u ovoj godini biti sa plasmanom proizvoda. Iznosi, da su investicije za 1965. godinu pokrivene sredstvima, ali da se zbog poskupljenja neće moći izvršiti obim radova kako je predviđen. Iznosi, da će se ove godine nailaziti na velike teškoće s obzirom na visoke investicije i povećanje cijena, te se u tom pogledu moraju mobilisati sve snage da bi se te teškoće prebrodile, pa raditi na mobilizaciji svih ljudi u preduzeću, a još jednom detaljno razmotriti sve planove. Smatra, da je kod "Rudi Čajaveca" pozitivno što se izdvajaju veća sredstva za zajedničku

potrošnju, ali kod drugih privrednih organizacija to je nemoguće zbog povećanja obaveza, pa se za te obaveze troše sredstva namjenjena za zajedničku potrošnju.

Direktor Šumskog privrednog preduzeća Banja Luka Golić Bogoljub iznosi, da ovo preduzeće obavlja radove na terenu 3 komune i da je izvršenje u 1964. godini slabije nego što se predviđalo, ali da je u planu za 1965. godinu uzeto povećanje čija će realizacija biti dovedena u pitanje zbog teškog finansijskog položaja u kome se preduzeće nalazi. Iznosi, da im troškovi transporta čine glavnu smetnju, a ukoliko bi se propisi u tom pogledu promijenili, o čemu se već govori, preduzeće bi bilo u mnogo boljem položaju. Iznosi, da je pravičano 5 varijanti plana za 1965. godinu, ali da nijedan od tih planova ne govori o nekom većem uspjehu, nego je svaki skopčan sa većim gubicima preduzeća. Iznosi, da porez na promet privatnih usluga stvara ovom preduzeću velike teškoće i da su lični dohoci vrlo mali, te se ljudi nerado zapošljavaju u tom preduzeću, te da je napravljena analiza po kojoj treba sagledati probleme koji se javljaju u ovoj privrednoj organizaciji.

Odbornik Laks Dragiša iznosi, da su stope rasta zasnovane na podacima pravljenim u oktobru ili novembru, a da je stanje sada sasvim drukčije te da bi trebalo ispitati realnost stope rasta, naročito kod onih privrednih organizacija koje zavise od uvoza. Nadalje iznosi da bi u programu mjera trebalo sagledati problem snabdjevanja poljoprivrednim proizvodima, te da se preduzeću mjere za povećanje kvantuma proizvoda.

Direktor fabrike "Rudi Čajavec" Makić Radovan iznosi, da je pozitivno da su ovi materijali sada dati na diskusiju da bi se na vrijeme sagledali problemi, naročito kod onih privrednih organizacija koje se snabdjevaju sa svjetskog tržišta. Iznosi, da se u preduzeću "Rudi Čajavec" kod pravljenja plana nije u potpunosti shvatila oštrina mjera koje su se najavljivale. Iznosi, da je jedan od glavnih načela ovog preduzeća da svojim vlastitim izvozom obezbjedi uvoz, te da je preduzeću potrebno milion dolara za reprodukcioni materijal iz uvoza, te da ovom preduzeću treba dati važno mjesto pri uklapanju u svjetsko tržište. Iznosi, da jedan od glavnih problema leži u rekonstrukciji i prilagođavanju proizvodnje potrebama tržišta, te da ovo preduzeće može jedino spasiti brz rast specijalnih proizvoda sa kojima bi se išlo na tržište, jer da je konkurencija u proizvodnji civilne elektronike vrlo velika. Objašnjava, da se na neke programe čeka godinama pa da se tek onda vrate sa napomenom da se ne mogu finansirati. Iznosi, da preduzeće nema sredstava za rekonstrukciju, a da u planu za 1965. godinu treba dati prioritet zajedničkom rješavanju svih problema fabrika u komuni. Što se tiče pitanja kadrova, mišljenja je, da ga treba sagledati i jasno definisati u sedmogodišnjem planu.

Upravnik Dječijeg pozorišta Marković Vuka smatra, da se vaspitanje omladine ne može zasnivati na komercijalnoj bazi i da je u banjalučkoj komuni nedovoljan broj vaspitnih ustanova koje bi okupile i vaspitavale mlade generacije, te se ne bi dešavalo da budu prepuštene ulici i negativnom uticaju. Iznosi, da je dječije pozorište već godinama u teškoj situaciji i da se ne mogu obezbjediti sredstva za adaptaciju prostorija koje su neuslovne, tako da su zimi vrlo hladne, a ljeti tople. Apeluje, na odbornike

da nadju načina i obezbjede sredstva za pravilan rad Dječijeg pozorišta.

Odbornik Džankić Fikret iznosi, da je na trećoj strani konstatovano da plan nije izvršen radi nerealnog planiranja i preorijentacije u proizvodnji, te da bi Zavod za društveni razvoj trebao da iznese uzroke, zbog kojih je do ovoga došlo. Postavlja se pitanje zašto je velika disproporcija između izvršenja u 1964. godini i plana za 1965. godinu, to jest zašto se u ovoj godini predviđa izrada 180.000 pari muških cipela, dok je u 1964. godini proizvedeno svega 60.000 pari, te da li je ovako planiranje realno. Smatra, da bi trebalo dobiti mišljenje od stručnjaka kako stvar stoji sa reprodukcijom materijalom i kakva je sada situacija prije nego što se donese konačni plan.

Odbornik Buca Hamdija smatra, da treba promatrati ostvarenje plana u cjelini i da se odgovornik iz Skupštine opštine još tokom godine upoznaju sa planom u detalje i da prate njegovo izvršenje. Iznosi, da je na Kongresu Saveza komunista i Saveza sindikata zaključeno da se pridje maksimalnom korištenju kapaciteta, te je po tome i radila svoj plan Tvornica obuće kada je planirala ovako veliko povećanje. Iznosi, da Tvornica obuće mnogo više izvozi nego što uvozi, te da devizna sredstva koja ova tvornica ostvari prelivaju se u druge privredne organizacije, da tvornica 50% materijala podmiruje iz uvoza, a da je 35% cijelokupne proizvodnje u 1964. godini izvezeno iz zemlje. Objašnjava, da tvornica ne može da riješi sama pitanje nabavke reprodukcionog materijala, jer da to ne zaviši od tvornice, a u koliko se ne obezbjedi reprodukcioni materijal ne može biti ni proizvodnje, a samim tim ni izvršenja plana.

Odbornik Pavičević Milo iznosi, da je ovaj plan pravljen na osnovu planova preduzeća bez većeg udubljenja u te planove, a da se to vidi ako se pogleda visoki rast investicija koji se predviđa ovim prijedlogom plana, dok se Saveznim planom smatra da su investicije kočnice u ostvarenju opštih intencija. Iznosi, da se odbornicima ne daje mogućnost da sagledaju koji se objekti namjeravaju praviti da bi se moglo odlučiti treba li im dati prioritet ili ne.

Rade Medić iznosi, da se u ovom prijedlogu ne radi o planu Opštine, nego o planovima privrednih organizacija, te da ih kao takve treba i posmatrati.

Odbornik Karabegović Vida iznosi, da su planirana ulaganja za zdravstvo nemoguća, kada se predviđa za 1965. plan od preko milijardu dinara, dok je izvršenje u 1964. godini iznosilo svega 200 miliona dinara. Iznosi, da Opšta bolnica planira investicije od preko 900 miliona dinara i to iz onih izvora iz kojih se uopšte ne mogu obezbjediti ni mnogo manja sredstva, kao što su budžet, zdravstveni fond i dr. Iznosi, da je u julu donijeta odluka da se treba graditi dječiji dispanzer, ali to gradjenje je planirano za 3 godine, jer se znalo da za to nema dovoljno sredstava. Smatra, da u ovoj oblasti prioritet treba dati izgradnji zdravstvenih stanica, a da sve planove treba preispitati i da radne organizacije planove baziraju na svojim vlastitim sredstvima. U pogledu izgradnje zdravstvenih objekata mišljenje je, da u diskusiji oko toga trebaju da učestvuju zdravstveni radnici, kolektiv i narodne mase.

Poslanik Skupštine SFRJ Mažar Drago iznosi, da je opšti utisak da današnja sjednica dobro teče i da se daju dobre ideje kojim će se koristiti da bi se došlo do takvog plana kojim bi se omogućilo izvršenje većeg dijela problema. Plan treba da sadrži, ne samo cifre nego i sve ono što je u prošloj godini učinjeno, da li su mjere pravilne i šta treba još preduzeti. Na Kongresu Saveza komunista traženi su uzroci mnogih poremećaja, te vanjske stavove ne treba uzdizati na neki nivo besmrtnosti, nego tražiti i pronalaziti nove mjere koje će voditi daljem unapredjenju privrede, te kad razmatramo privredu mora se znati šta koja od njih znači za našu komunu i zemlju. Smatra, da bi bilo dobro da se znaju svi problemi privrednih organizacija jer se bez toga ne mogu ni zauzeti jasni stavovi. Ako fuzija u kožari nije dovela do uspjeha, treba sagledati posljedice daljeg stanja ukoliko ne bi došlo do razdvajanja i u tom pogledu naći najbolji izlaz. Iznosi, da u nekim drugim mjestima političari mješali kod stvaranja preduzeća, a da u našoj komuni to nije bio slučaj nego da se išlo u d-rugu krajnost da se jedno preduzeće likvidiralo iz straha da političari ne bi bili odgovorni za neuspjeh tog preduzeća. Iznosi, da se izvršenje plana može obezbjediti ako su uslovi dobri i ako su stvari sazfele i da radnim organizacijama treba omogućiti da same rješavaju svoje probleme. Iznosi, da se iz nacrtu plana vidi da privredne organizacije ostvaruju nove rezerve i intenciju da se ide na povećanje plana treba podržati i pozdraviti, a kreditnu politiku treba usmjeriti da ide za tim da se investira tamo gdje će nam se vratiti, a to je u skladu sa provođenjem načela povećanja standarda. Smatra, da treba sve učiniti da standard postane faktor produktivnosti.

Odbornik Milan Kecman smatra, da dosadašnje instrumente treba izučiti i da privrednim organizacijama treba ostaviti više sredstava, jer da oslobađanje privrednih organizacija od jednih vrsta davanja, a uvođenje novih dovelo je do poremećaja, te da bi Zavod za društveni razvoj trebao taj problem obraditi i pred Skupštinu izaći sa jasnim pokazateljima, kako bi Skupština mogla uči u suštinu tog problema.

Odbornik Lovrić Božidar iznosi, da u pogledu proizvodnje u privatnom sektoru nije ništa rečeno, a tako i o problemu školskog prostora, a da je krajnje vrijeme da se u školama u 1965. godini obezbjede osnovni uslovi za rad, te da se ne dešava da djaci završe osmi razred osnovne škole i dobiju svjedocanstvo, iako u toku školovanja nisu slušali 5 predmeta.

Odbornik Hadžimujagić Ismet iznosi, da je govoreno o obimu investicija i o tome da li su naše mogućnosti takve, da bi se planirane investicije mogle realizovati, a smatra da je obim investicija prenapregnut, jer da se korištenje saveznih i republičkih sredstava mora podvrći izvjesnoj kontroli. Mišljenja je, da planirana sredstva za investicije od preko 3 milijarde dinara prelaze moć naših bankarskih sredstava, te da svaka želja za investicijama ne mora biti realizovana. Iznosi, da ima izvjesnih oblasti koje su ostale nerazvijene, ali ako bi investicijama postale akumulativne moralo bi se u tom pogledu nešto učiniti.

Objašnjava, da će banka imati veći dio sredstava njihovom koncentracijom, te da se mogu ulagati tamo gdje ima intencija da će ta sredstva biti racionalno iskorištena. Slaže se sa odbornikom Basaričem, da se u toku godine malo raspravljalo o privrednim problemima, a mnogo više o društvenom standardu, što nije pravilno.

Balić Fuad, član Savjeta za kulturu iznosi, da su se problemi rješavali samo kod vrhunske kulture, dok i dalje postoje problemi biblioteka, bioskopa i drugi, koji će postajati iz dana u dan aktuelniji, kao i problemi domova za mlade. Predlaže, da se problem kulturnih ustanova veže za turizam, jer će se na taj način najbolje riješiti, a da se napredak kulture veže za privredni napredak komune.

Odbornik Kremenović Boško smatra, da se nije dovoljna pažnja posvetila poljoprivrednom privatnom sektoru kako je to učinjeno u društvenom sektoru poljoprivrede. Što se tiče zemljoradničkih zadruga trebalo bi preduzeti mjere da im se pomogne i obezbjediti im sredstva za otkup zemljišta i nabavku poljoprivrednih mašina, jer se bez toga ne može govoriti ni o opstanku zadruga, a kamoli o kakvom većem napredovanju. Iznosi, da je banjalučka zemljoradnička zadruga pošla korak naprijed, jer se počela baviti opsežnim uzgojem svinja, te joj treba pomoći da tu svoju djelatnost što više razvije.

Predsjednik SO Popović Milorad smatra, da se nakon današnje diskusije u osnovi mogu prihvatiti smjernice plana za 1965. godinu, kao i ocjena izvršenja plana za 1964. godinu, te da uočavanje teškoća treba da služi za mobilizaciju svih članova kolektiva za izvršenje postojećih zadataka i za upoznavanje radnih ljudi sa svim slabostima na koje se nailazilo u 1964. godini, a da plan za 1965. godinu treba uskladiti sa novim mjerama. Što se tiče investicija, mišljenja je, da su one realne ukoliko se zasnivaju na obezbjedenim sredstvima. Smatra, da ovako zacrtana proizvodnja može obezbjediti sredstva od preko 3 milijarde dinara, i ako se tome doda povećanje od 15 % i 100 miliona dinara obezbjedenih iz republičkih sredstava, dolazi se do cifre oko 4 miliona dinara za ovogodišnja budžetska sredstva. Iznosi, da Banja Luka vrši neke funkcije i za građane drugih komuna, a naročito na polju školstva, u koju svrhu se odvajaju ogromna budžetska sredstva, te da bi u tom pogledu trebalo tražiti širu pomoć. Mišljenja je, da se u radnim organizacijama treba preduzeti široka akcija za izvršenje plana, a one radne organizacije koje nisu u stanju da obezbjede proširenu reprodukciju, neće moći opstati, ako se ne preduzmu odgovarajuće mjere.

Nakon pauze od 20 minuta, jedan dio odbornika nije se vratio na sjednicu, te se ponovo vrši proziv i predsjednik predlaže da se na idućoj sjednici pročitaju imena svih odbornika koji su napustili sjednicu, a nisu se javili niti tražili odobrenje za odlazak.

Prijedlog je usvojen.

Po drugoj tački dnevnog reda izvještaj je podnio odbornik Mešinović Tasim.

Odbornik Hadžimujić Ismet iznosi, da Rezolucija utvrđuje nove principe o načinu formiranja sredstava o odlučivanju i usmjeravanju tih sredstava i o načinu kreditiranja stambene izgradnje. Rezolucija ukazuje, da će mnogo veći dio nacionalnog dohodka u novom sistemu biti odvajan i usmjeravan za stambenu izgradnju i da će se društvenim planom utvrđivati minimum za stambenu izgradnju od ukupnih sredstava koja su namijenjena za dugoročno kreditiranje, te da se na taj način osiguravaju stabilniji i trajniji izvori za kreditiranje stambene izgradnje, te da to predstavlja najznačajniju novinu u novom sistemu stambene privrede. Nadalje je iznio, da će se veća sredstva obezbjediti iz doprinosa za stambenu izgradnju, te da sredstva koja iz toga proizlaze postaju namjenska sredstva privrednih organizacija za stambenu izgradnju, te će radne organizacije doprinos unositi u fondove za stambenu izgradnju, te da će radne organizacije u cilju bržeg rješavanja svojih stambenih problema i većeg angažovanja kreditnih sredstava, pored ustupljenog doprinosa angažovati i druga svoja slobodna sredstva. Iznosi, da je predviđena i mogućnost korištenja potrošačkih kredita za učešće u izgradnji i kupovinu stanova, te će se na taj način širem krugu radnih ljudi omogućiti da što prije riješe svoje stambeno pitanje. Što se tiče nove ekonomske stanarine, ona će doprinijeti proširenoj reprodukciji za razliku od dosadašnje administrativne, koja je bila vrlo mala. Prema Rezoluciji se teži da se sredstva namijenjena stambenoj izgradnji prelijevaju u druge svrhe te se predviđa koji pripremni radovi i priprema terena mogu teretiti stambenu izgradnju, te da se iz sredstava namijenjenih za stambenu izgradnju neće moći finansirati urbanistički zahvati. Što se tiče pomanjkanja građevinskog materijala smatra, da je to težak problem i da bi trebalo omogućiti da se jedan dio sredstava namijenjenih za stambenu izgradnju može putem kredita koristiti i za razvoj industrije građevinskih materijala, ili da se od ukupnih sredstava namijenjenih za investicije u privredi da prioritet kreditiranja industrije građevinskog materijala.

Smatra, da se od Rezolucije ne može tražiti da odredi ukupan broj stanova koji će se izgraditi u jednoj ili više godina, jer da se ovo treba utvrditi tekućim i perspektivnim društvenim planovima u saglasnosti sa sredstvima koja će u tim planovima biti utvrđena za stambenu izgradnju.

Odbornik Jajčević Ivica smatra, da je Kongres Saveza Komunisti zacrtao smjernice stambene izgradnje, te ne vidi da bi se Rezolucijom moglo šta mijenjati. Mišljenja je, da su u dobrom položaju jake privredne organizacije koje se finansiraju iz Saveznog budžeta, ali se postavlja pitanje u kakav će položaj doći prosvjetni radnici, penzioneri i male privredne organizacije, te bi u tom pogledu trebalo razviti diskusiju i dati primjedbe na Rezoluciju. Mišljenja je, da bi trebalo znati kolika će sredstva dati Federacija za stambenu izgradnju.

Odbornik Gazić Dedo smatra, da se ne bi mogla razviti široka diskusija po ovom pitanju, jer da se osim Rezolucije ne raspolaže nikakvim drugim materijalom, jer se ne zna sa kojim će se sredstvima raspolagati, kako će se ta sredstva koristiti, da li će strogo namjenski i koliko će se stanova, s obzirom na poskupljenje moći izgraditi. Osim toga, ako se zna i cifra koja se treba upotrebiti za stambenu izgradnju, treba se sagledati kako stvar stoji

sa građevinskom operativom i građevinskim materijalom. U pogledu diskusije Hadžimujagića koji je iznio da bi od sredstava obezbjeđenih za stambenu izgradnju od Federacije trebalo jedan dio odvojiti za poboljšanje industrije građevinskog materijala, postavlja pitanje, zar to ne bi bilo odlivanje sredstava i pomaćanje neke grane industrije, koja radi za druge grane osim stambene. Mišljenja je, da na komuni stoje krupni i važni zadaci i da ih ona treba uspješno rjesiti.

Odbornik Laks Dragiša iznosi, da su po dosadašnjim propisima privredne organizacije bile obavezne da daju sredstva bez obzira na njihov ekonomski položaj, pa se postavlja pitanje, ko će po novim propisima prikupljati sredstva za penzionere i još neke kategorije.

Kesić Ranko, član Savjeta za komunalne poslove smatra, da će u ovoj godini glavni problem biti u brzini gradjenja, zbog oskudice građevinskog materijala, jer da je i do sada bilo na raspolaganju više sredstava, nego što se moglo utrošiti za gradjenje, pa da bi sve napore trebalo uložiti za industrijalizaciju građevinskog materijala. Ako građevinarstvo treba da odigra vidnu ulogu i izvrši zadatke koji se pred njega postavljaju, onda treba uložiti i sredstva u modernizaciju proizvodnje stanova.

Kovačević Franjo, poslanik Skupštine SRBiH smatra, da je bitno stvoriti uslove za izgradnju stanova, a tek onda obezbjeđivati sredstva. Smatra, da će u mnogo boljem položaju biti one privredne organizacije koje raspolažu sa većim brojem stanova, nego one koje ih trebaju tek praviti.

Dautčehajić Hasan, direktor Fonda za stambenu izgradnju smatra, da jedno od glavnih pitanja jeste pitanje broja stanova. Obim stambene izgradnje predviđa za 8% povećanje, ali ako se uzme poskupljenje od 25 %, u tom slučaju obim se smanjuje za 17 %, pa bi trebalo izgradnju bazirati ne na utrošku sredstava, nego na broju stanova. Osim toga, uređenje građevinskog zemljišta ne treba prepustiti novoj organizaciji koja se osniva, jer za to ona neće imati niti iskustva ni sredstava.

Odbornik Kuduzović Izbrahim mišljenja je, da bi trebalo zakonski regulisati i zabraniti režijski rad na terenu, jer je u suprotnosti sa Rezolucijom.

Odbornik Hadžimujagić Ismet smatra, da dešentralizacija sredstava predstavlja napredak, jer da su po dosadašnjim propisima od nekih privrednih organizacija samo uzimam sredstva i bez njihove saglasnosti korištena za pravljenje stanova drugih privrednih organizacija, te da bi u buduću trebalo prezentirati svim privrednim organizacijama sredstva pod istim uslovima. Mišljenja je, da se ne može fiksirati procenat koji će se uplaćivati, a da za one kategorije za koje će se stanovi izgrađivati iz sredstava budžeta, sredstva će biti skoncentrisana na jednom mjestu. Što se tiče urbanističkih problema, oni se ne mogu rješavati na račun stambene izgradnje, nego samo iz sredstava za privredne investicije. Objašnjava, da je izbjegao pozitivne strane Rezolucije i da o njima nije govorio, nego samo o onome što treba kritikovati, a što se tiče pratećih objekata, da bi u Rezoluciji trebalo zaključiti ko će ih praviti, te iznijeti sve izvore sredstava.

Odbornik Gazić Dedo smatra, da se nakon Rezolucije ulazi u jednu novu situaciju i da se u nju ne smije ući nespremno, te da ne bi trebalo dozvoliti da se ovoj diskusiji učini kraj i da bi sve snage i sve faktore trebalo objediniti.

Predsjednik SO Popović Milorad smatra, da treba prihvatiti osnovna načela Prednacrt rezolucije, ali se postavlja pitanje, kako to provesti sve u praksi bez većih potresa. U prelaznom periodu moralo bi se tražiti obavezno oročavanje sredstava onih koji imaju stanove i vidjeti šta će biti sa onim kategorijama koje neće moći plaćati povećane stanarine. Predlaže, da se usvoje prijedlozi dati u diskusiji i da se formira grupa koja će izraditi primjedbe na Rezoluciju i to u sastavu: Mešinović Tassim, Hadžimujagić Ismet, Karabegović Vida, Jajčević Ivica, Muhurdarević Avdo, Popović Milorad, Plavčić Milorad. Primjedbe će biti dostavljene Saveznoj skupštini.

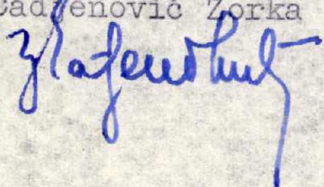
Prijedlog je jednoglasno usvojen.

Po trećoj tački dnevnog reda jednoglasno je usvojen Prijedlog odluke o utvrđivanju izbornih jedinica, zborova radnih ljudi i broja odbornika Vijeća radnih zajednica Skupštine opštine, koji se biraju u pojedinim izbornim jedinicama.

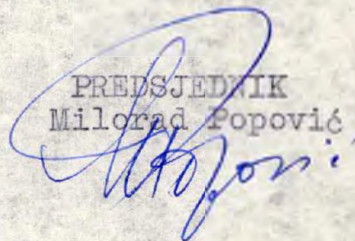
Po četvortoju tački dnevnog reda odbornicima je uručen program održavanja kandidacionih zborova birača za izbor odbornika Skupštine opštine Banja Luka i poslanika Skupštine SRBiH.

Sjednica je završena u 15,45 časova.

ZAPISNIČAR
Čadjenović Zorka

PREDSJEDNIK
Milorad Popović

D N E V N I R E D

za XXIII sjednicu Skupštine opštine Banja Luka od 8.2.1965.god.

- 1.- Razmatranje analize o izvršenju Društvenog plana opštine Banja Luka za 1964. godinu i o smjernicama za 1965. godinu.**
- 2.- Diskusija o prednacrtu Rezolucije Skupštine SFRJ o stambenoj izgradnji.**
- 3.- Predlog Odluke o utvrđivanju izbornih jedinica, zborova radnih ljudi i broja odbornika Vijeća radnih zajednica Skupštine opštine koji se biraju u pojedinim izbornim jedinicama.**
- 4.- Utvrđivanje programa održavanja kandidacionih zborova birača za izbor odbornika Skupštine opštine Banja Luka i poslanika Skupštine SRBiH-a.**

- - -